

گزارش یک مورد فلچ عصب صورتی در سندروم کاوازاکی

دکتر محمد حسن مرادی نژاد^{۱*}، دکتر عبدالرؤف کیانی^{**}

خلاصه

فلج عصب صورتی^۱، عارضه بسیار نادری از سندروم کاوازاکی^۲ است که تنها در ۲۵ بیمار گزارش شده است. هیچ یک از ۲۵ بیماری که قبلاً گزارش شده بودند، با ایمونوگلبولین داخل وریدی درمان نشده بودند. بیمار مورد نظر پسر ۲ ساله‌ای بود که با آنوریسم دو طرفه شریان‌های کرونر^۳ ناشی از سندروم کاوازاکی مراجعه کرده بود، که تحت درمان آسپیرین (۸۰ میلی گرم/کیلوگرم) و گاما گلبولین (۲ گرم/کیلوگرم) داخل وریدی قرار گرفت. طول مدت بیماری ۷ تا ۹ روز بود. در سومین روز پس از درمان بیمار دچار فلچ یک طرفه عصب صورتی شد. این بیمار با گاما گلبولین داخل وریدی درمان شد، این دارو باعث بهبودی کامل فلچ عصب صورتی ظرف ۴۸ ساعت در این بیمار شد. بررسی بیماران قبلی نشان می‌دهد، که بیمارانی که فلچ عصب صورتی ناشی از سندروم کاوازاکی دارند خطر ابتلا به آنوریسم شریان کرونر در این بیماران دو برابر بیشتر از کودکانی است که این عارضه عصبی را ندارند. خطر آنوریسم در بیماران بدون عارضه عصبی (۲۵٪) در مقایسه در بیماران مبتلا به عارضه عصبی (۵۲٪) می‌باشد. فلچ عصب صورتی بدون علت مشخص در کودکانی که دچار بیماری‌های تبدیل طولانی مدت هستند، باید شک به سندروم کاوازاکی را برانگیزد. در چنین بیمارانی باید با انجام اکوکاردیوگرافی، آنوریسم عروق کرونر را رد کرد. اگرچه به نظر می‌رسد فلچ عصب صورتی در تمام بیمارانی که از مرحله حاد بیماری جان به در می‌برند بر طرف شود. ظاهراً درمان با ایمونوگلبولین وریدی می‌تواند زمان بهبود کامل را بسیار کوتاه‌تر و سرنخ مهمی برای شناسایی مکانیسم‌های آسیب عصبی در این بیماری فراهم کند.

واژه‌های کلیدی: بیماری کاوازاکی، فلچ عصب صورتی، واسکولیت، آنوریسم.

کودکان زیر سن ۵ سال دیده می‌شود. در ایالت متحده، هر سال ۳۰۰۰ مورد سندروم کاوازاکی تشخیص داده می‌شوند، ۸۰٪ این بیماران را کودکان زیر ۵ سال تشکیل می‌دهند.

مقدمه

بیماری کاوازاکی فرآیند التهابی حاد عروق کوچک و متوسط (واسکولیت)^۱ است که در سراسر جهان اتفاق می‌افتد و تقریباً فقط در کودکان به خصوص

* متخصص روماتولوژی کودکان، دانشیار گروه کودکان مرکز طبی کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران

** متخصص کودکان و فوق تخصص کار迪ولوژی، مرکز طبی کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران

* - نویسنده مسئول

دریافت مقاله: ۸۲/۱۱/۵ دریافت مقاله اصلاح شده: ۸۳/۹/۹ اعلام قبولی: ۸۳/۹/۲۲

- 1- Facial Nerve Palsy (FNP)
- 2- Kawasaki disease (KD)
- 3- Bilateral coronary artery aneurysm B CAA
- 1- Vasculitis

انسفالوپاتی نیمه حاد، صرع، انفارکت مغزی، آتاكسی، میوزیت گزارش شده است. گاهی اوقات بطور گزارش موارد^۱ فلنج حرکتی تحتانی عصب صورتی^۲ گزارش شده است. البته فلنج عصب صورتی از نادرترین عوارض عصبی است که تنها در ۲۵ کودک دیده شده است (۲). کودکی که در این مقاله گزارش می‌شود، یکی از این کودکانی است که دچار این عارضه شده و تنها موردی ازفلج عصب صورتی است که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و به نظر می‌رسد که پاسخ مناسبی نیز به درمان با ایمونوگلوبولین داخل وریدی داده است. این بیمار ما را بر آن داشت تا به مرور تجارب متشر شده قبلی در خصوص فلنج عصب صورتی مرتبط با سندروم کاوازاکی به پردازیم.

گزارش بیمار

در اواسط زمستان، پسری ۲۴ ماه ایرانی با سابقه سه هفته‌ای از اختناق دستگاه تنفس فوقانی، سرفه و تب عود کننده تا ۳۸ درجه زیر بغلی مراجعت کرد. شمارش گلبول‌های سفید ۲۴۰۰۰، هموگلوبین او ۸/۹ میلی‌گرم در دسی‌لیتر و هماتوکریت ۲۷/۱٪ با شمارش پلاکتی معادل ۳۶۰/۰۰۰ در آزمایش ادرار سدیمان ادرار حاوی ۵۰ تا ۱۰۰ گلبول سفید در hpf وجود پروتئین

بطور کلی شیوع سالانه این بیمار از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۲ (۹۰ بیمار بازا ۱۰۰/۰۰۰) کودک زیر سن ۵ سال در جهان است. در حدود یک درصد این بیماران دارای سابقه فامیلی هستند. نشانه‌های اختصاصی برای تشخیص این بیماری شامل: تب بدون علت مشخص به مدت حداقل ۵ روز وجود داشته باشد که نسبت به درمان آنتی‌بیوتیک مقاوم و حداقل ۴ معیار از ۵ معیار تشخیصی دیگر را که در زیر آمده است داشته باشد: ۱- پرخونی دوطرفه ملتجمه ۲- لب‌های قرمز، خشک و شقاق دار با اروفانکس پرخون یا زیان توت فرنگی ۳- راش پوستی غیروزیکولی ۴- لnf آدنوپاتی غیر چرکی گردنی ۵- قرمزی (ارتیم)، ادم و پوسته‌بریزی انگشتان و سطوح کف دست و کف پا (۱).

مهمترین و خطر ناکترین عارضه این بیماری آنوریسم عروق کرونری است.

آنوریسم عروق کرونر در بیماران درمان نشده با گاماگلوبولین وریدی در کمتر از ۲۵٪ بیماران دیده می‌شود و بیشتر در هفتاهای سوم یا چهارم بیماری رخ می‌دهد.

پان کاردیت (پریکاردیت، میوکاردیت و آندوکاردیت) در مرحله حاد و عوارض گشادی یا آنوریسم‌های عروق کرونر در مرحله تحت حاد مسئول ۱ تا ۲٪ مرگ و میر سندروم کاوازاکی هستند.

علائم و نشانه‌های عصبی در بیماران کاوازاکی به صورت تحریک‌پذیری و منژیت آسپتیک ظاهر می‌کنند که البته نا شایع‌اند. هر چند، مواردی از

1 - Case report

2 - Lower motor neuron facial nerve palsy (FNP)

3 - High Power Field

و هپارین برای جلوگیری کردن از لخته در آنوریسم‌ها شروع شد. دو روز بعد والدین کودک متوجه عدم تقارن صورت کودک در حین گریه شدند، لذا با این علامت تشخیص فلچ حرکتی تحتانی عصب صورتی در زمینه کاوازاکی برای بیمار مطرح شد. معاینه‌ی عصبی از سایر جهات بیمار مطرح شد. MRI مغز و آثیوگرافی MR مغز طبیعی بود. ظرف ۴۸ ساعت پس از شروع درمان گاما گلوبولین داخل وریدی (۲ گرم/کیلوگرم) و آسپرین (۱۰۰ میلی گرم/کیلوگرم) و هپارین عالیم فلچ حرکتی تحتانی عصب صورتی کاملاً برطرف شد و بیمار با تشخیص کاوازاکی و گرفتاری عروق کرونر بصورت آنوریسم مخصوص شد. این بیمار توسط همکاران کاردیولوژیست کنترول شد، و در اکوکاردیوگرافی سریال در ۱۲ ماه آینده کاهش تدریجی اندازه‌ی ^۱CAA ها را نشان داد. از آن پس نیز بیمار هیچ گونه عوارضی از بیماری را نشان نداده و رشد و عملکرد عصبی طبیعی داشت.

بحث

داده‌های مختلف در خصوص بیماران قبلی و بیمار مورد نظر که دچار فلچ عصب صورتی ناشی از کاوازاکی شده‌اند در جدول ۱ خلاصه شده است. در تمام بیماران، (فلچ تحتانی یک طرفه حرکتی عصب صورتی) یافت شده بود. تمام ضایعات یک طرفه و ضایعات در سمت چپ شایع‌تر (۲۱ و ۱۳) بودند. عارضه‌ی فلچ حرکتی

۱۴، پیوری بود. کشت خون، مایع مغزی نخاعی و ادرار منفی بود.

ولی بیمار بمدت ۲ هفته تحت درمان با آنتی‌بیوتیک‌های مختلف از جمله: آمپیسیلین، جنتامایسین، سفتر یاکسون و کوتیریموکسازول قرار گرفته بود، اما تب و پیوری متوقف نشه بودند. زمانی که بشورات ماکولوپاپولاری اریتماتوپی روی پوست صورت، تن و اندام‌های بیمار ظاهر شده بود، وی به بیمارستان (مرکز طبی کودکان بخش روماتولوژی) منتقل شد.

در معاینه‌ای که از بیمار در بد و ورود به عمل آمد، پرخونی دو طرفه ملتحمه بدون ترشح چرکی، لب‌های پرخون و ترک خورده همراه زبان شبیه به توت فرنگی و پوسته ریزی دست‌ها و پاها به وضوح موید بیماری کاوازاکی بودند. شمارش لوکوسیت ۳۰۰۰۰ شمارش پلاکت ۸۶۰۰۰ و میزان سدیمانتاسیون، ۱۲۴ میلی‌متر در ساعت بود. بررسی‌های آنژیومی عملکرد کبد طبیعی بودند، به جز GT ۲۳۸ معادل واحد بین‌المللی در لیتر، آلبومین بیمار ۱/۵ گرم در دسی‌لیتر بود. مایع مغزی - نخاعی حاوی ۷ گلbul سفید و ۲۶ گلbul قرمز در میلی‌متر مکعب، پروتئین ۴۳ میلی‌گرم در دسی‌لیتر و گلوکز ۴۴ میلی‌گرم در دسی‌لیتر بود.

با توجه به نشانه‌های بالینی و آزمایشگاهی بیماری کاوازاکی تشخیص داده شد، و در بررسی اکوکاردیوگرافی، گشادی شدید (آنوریسم) هر دو شریان کرونر مشاهده شد. درمان با آسپرین و گاما گلوبولین داخل وریدی برای درمان کاوازاکی

نتیجه آنوریسم عروق کرونری، در کودکان دچار فلنج عصب صورتی بیش از دو برابر شایع تر از دیگر کودکان دچار سندروم کاوازاکی است (کمتر از ۵٪). دو کودک در اثر عوارض ناشی بیماری قلبی مرده‌اند، که در آنها فلنج عصب صورتی تا زمان مرگ ادامه داشته است. نکته قابل توجه این که مرگ و میر ۸ درصدی بیماران فلنج عصب صورتی همراه با سندروم کاوازاکی به مراتب بیش از دیگر کودکان دچار سندروم کاوازاکی بدون عارضه عصبی (۲-۱٪) است. این مساله و نیز بروز بیشتر عوارض عصبی می‌تواند به معنای شدیدتر بودن سندروم کاوازاکی در این کودکان باشد. هیچ یک از بیماران فوت شده مورد اتوپسی قرار نگرفته بودند. در سایر کودکانی که در اثر سندروم کاوازاکی فوت شده‌اند ناهنجاری‌های نوروپاتولوژیک، از جمله ضخیم شدگی منژ، سکته مغزی کانونی، ادم مغز، احتفاق وریدی و هرنی تانسیلار مشاهده شده است. که ممکن است بیشتر این اختلالات ناشی از بیماری قلبی باشند. بارزترین یافته‌ی میکروسکپی در بررسی‌های پس از مرگ، وجود ارتashات مونوسیتی دور عروقی در منژ و پارانشیم مغز است. این یافته‌ها با فرآیند التهابی و اسکولیتی اولیه‌ای که در بافت عصبی دیده می‌شود، سازگار هستند. مشخص نیست که آیا فلنج عصب صورتی همراه با سندروم کاوازاکی ناشی از واسکولیتی است که عصب صورتی را پایین‌تر از سطح هسته آن درگیر می‌کند یا خیر، گرچه این احتمال وجود دارد.

دوره‌هایی از تداوم فلنج عصب صورتی بین ۷ تا ۹۰ روز در ۲۱ نفر از ۲۳ بیمار گزارش شده

تحتانی عصب صورتی بین ۲ تا ۳۷ روز پس از شروع علایم مربوط به سندروم کاوازاکی ظاهر شده بود.

بیمار ما دومین بیمار کم سن و سال این گروه بود، ولی همه بیماران نسبتاً کوچک بودند (۳). تنها یکی از ۲۵ بیمار که سن شروع بیماری آنان مشخص بود، بیش از ۱۶ ماه سن داشت. تمام بیماران به جز دو بیمار، تمام معیارهای کاوازاکی را داشته‌اند (۴).

این عارضه در دختران شایع‌تر می‌باشد، این نکته به خصوص زمانی جالب‌تر می‌شود که بدانیم بیماری کاوازاکی در پسران شایع‌تر است (۱،۵).

دوازده نفر از بیماران قلبی LP¹ داشتند. افزایش گلبول‌های سفید در CSF² در ۷ بیمار با شمارش‌های گلبول‌های سفید بین ۱۰ تا ۱۲۸ در میلی‌متر مشاهده شده بود.

بروز منژیت غیر چرکی در LP انجام شده در این بیماران که گرفتاری عصبی دارند بیش از ۵۸ درصد است، یا دو برابر میزان بروز افزایش گلبول‌های سفید CSF در کودکان مبتلا به سندروم کاوازاکی بدون گرفتاری عصبی (۲۵٪) می‌باشد.

به طور معمول، پروتئین و گلوکز CSF نرمال بودند، اگرچه در مواردی از جمله در بیمار ما، این میزان‌ها به ترتیب در محدوده‌های بالا و پایین دامنه طبیعی قرار داشتند. از ۲۱ کودک دچار فلنج عصب صورتی ناشی از سندروم کاوازاکی، ۱۱ نفر (۵٪) آنوریسم عروق کرونری داشتند (۵). در

1- Lumbair Puncture

2- Cerebral Spinal Fluid

این درمان پاسخ می‌دهند. مشاهده شده که پرخونی التهابی ملتحمه تقریباً بلا فاصله پس از تجویز ایمنوگلبولین داخل وریدی بهبود می‌یابد (۷). ارزش احتمالی تخفیف بیماری قلبی سندروم کاوازاسکی توسط ایمنوگلبولین داخل وریدی اندیکاسیون مهم‌تری برای تجویز آن به شمار می‌رود تا فلچ عصب صورتی گذرا و نسبتاً خوش‌خیم (۸). از طرف دیگر، کارآیی احتمالی ایمنوگلبولین داخل وریدی در درمان فلچ عصب صورتی همراه با سندروم کاوازاسکی می‌تواند به این معنا باشد که این دارو برای درمان دیگر اشکال فلچ عصب صورتی، از جمله فلچ بل یا سندروم رمزی هانت است. در نهایت، ما تصور می‌کنیم که تشخیص سندروم کاوازاسکی باید در کودکانی که دچار فلچ عصب صورتی با علت ناشناخته و تب هستند در نظر گرفته شود. اگر سندروم کاوازاسکی تشخیص داده شود، بررسی‌های دقیق برای کشف آنوریسم عروق کرونری باید انجام شود، چرا که این ضایعات در موارد سندروم کاوازاسکی همراه با فلچ عصب صورتی دو برابر شایع‌تر از بیماران دچار سندروم کاوازاسکی بدون فلچ عصب صورتی است.

منابع

- 1- Kawasaki T. Kawasaki syndrome. *Acta Paediatr.* 1995; : 84: 713-5
- 2- Terasawa K, Ichinose E, Mastusushi T Kato H.; Neurological complications in Kawasaki syndrome. *Brain Dev.*: 1983; 5: 371-4.
- 3- Fujiwara S, Yamano T, Hattori M, Fujiseki Y, Shimada M, . Asymptomatic cerebral infarction in Kawasaki syndrome . *Pediatr. Neurol.* 1992; 8: 235-6.
- 4- Kleiman MB, Passo MH, Incomplete Kawasaki syndrome with facial nerve

مشاهده شدند. در بیمارانی که به اندازه کافی زنده می‌مانند، به طور معمول، بهبود خود به خود تدریجی و کامل رخ می‌دهد. خفیف بودن فلچ عصب صورتی در بیمار منحصر به فرد و احتمالاً ناشی از درمان با ایمنوگلبولین داخل وریدی است. اگرچه ممکن است بهبود سریع ربطی به این درمان نداشته یا ناشی از دیگر درمان‌ها (مثل آسپرین یا درمان ضد انعقادی) بوده باشد، به نظر ما هیچ یک از این دو فرضیه چندان محتمل نیستند. شدت فلچ عصب صورتی در بیمار ما کاملاً چشم‌گیر بود و تفاوت معنی‌داری با نقیصه عصبی گزارش شده در دیگر بیماران که بسیار بیشتر به طول انجامیده بود نداشت. بسیاری از بیماران دیگر نیز با آسپرین یا داروهای ضد انعقادی درمان شده بودند، اما هیچ کدام با چینین سرعتی بهبود نیافته بودند (۶). یکی از بیماران، برای درمان بیماری عروق کرونر خود ایمنوگلبولین داخل وریدی، دریافت کرده بود، اما این دارو دو روز پیش از بروز فلچ عصب صورتی قطع شده بود.

نتیجه می‌گیریم که فلچ عصب صورتی عارضه‌ای نادر از سندروم کاوازاسکی است که احتمالاً ناشی از فرآیندی واسکولیتی است که عصب فاسیال را در زیر هسته‌اش درگیر می‌کند و این فرآیند ممکن است. با مصرف تزریق داخل رگ ایمونوگلبولین داخل وریدی تخفیف یابد. مکانیسم‌های دقیقی که ایمونوگلبولین داخل وریدی از طریق آن‌ها اثر می‌کند ناشناخته‌اند، گرچه تغییر ستز و رهاسازی سیتوکین‌های پیش التهابی می‌تواند در این فرآیند نقش داشته باشد. به نظر می‌رسد سایر جنبه‌های فرآیند التهابی سندروم کاوازاسکی نیز به سرعت به

- 7- Bushara K, Willson A , Rust RS. Facial palsy in Kawasaki syndrome. *Pediatr Neurol* 1997; 362-4.
- 8- HonKong K.D. Study Group. A 5- Years surveillance of K.D in Hong kong, 1994- 1999 {abstract} proceedings of the 10th Asian Congress of paediatrics: 2000 Mar 26- 30: Tapei, Taiwan, Taipei: Chinese Tapei Pediatric Association: 1999, 6. 2.
- paralysis and coronary artery involvement. *Pediatr Infection Dis.* 1988; 7: 301-2.
- 5- Gallagher PG., Facial nerve paralysis and Kawasaki syndrome . *Rev Infect Dis.* 1990; 12: 403-5.
- 6- Park MS, Lee HY, Kim HM, Yang JS, Lim BK, Kim JS. Facial nerve paralysis associated with Kawasaki syndrome . *Yonsei Med* . 1991; 32: 279- 82.